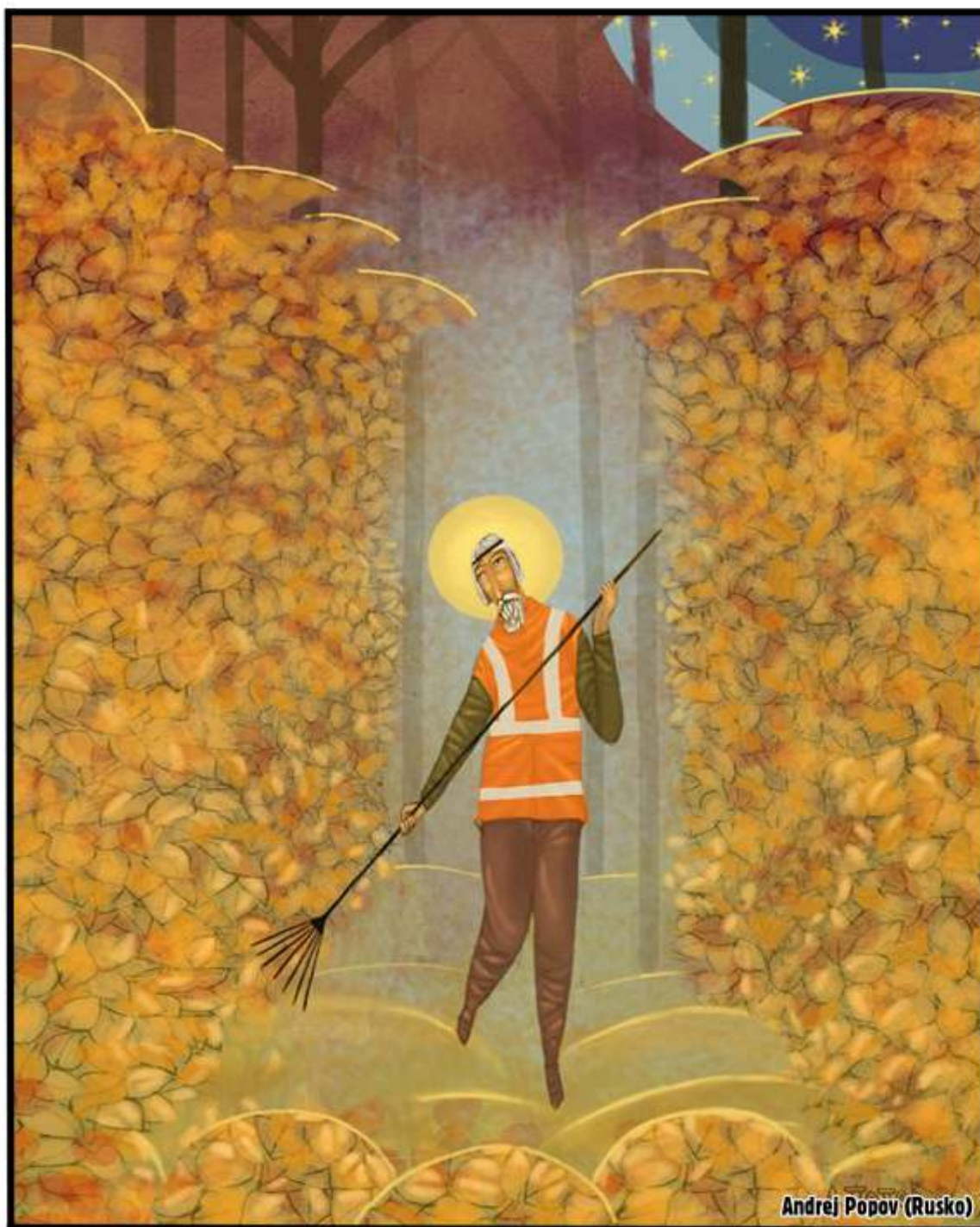

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Andrej Popov (Rusko)

Rozhovor

Václav Novák
kreslíř - ilustrátor

DUŠIČKY

VZPOMÍNKA
na
Vladimíra
Renčina

Měsíc se nám opět sešel s měsícem, a máme tady listopad. A s prvním dnem v měsíci už jistě netrpělivě očekáváte nové číslo Tapira, který bude tentokrát podzimně naladěný. To ale neznamená, že by byl ponurý nebo smutný, jak mnohdy listopad dokáže být.

Těšit se můžeme, že brzy přijede Martin na bílém koni, naccpeme se Svatomartinskou husou, navlečeme si opět teplé spodní prádlo, budeme se třást mrazy nad zešedlý-mi ulicemi a půjdeme si zavzpomínat na nostalgické dny na hřbitovech.

Opravdu, aby člověk neupadl do patosu, depresí a negativismu, je potřeba humoru. A proto jsme tu my. Přinášíme vám pravidelnou dávku vašeho léku na všechny starosti světa. A ještě jedna dobrá zpráva pro vás! Naši medicínu můžete konzumovat v neomezené míře i několikrát za den!

Sorry, pánové, ale strašně se Vám tu práší od huby.

Zdeněk Janča

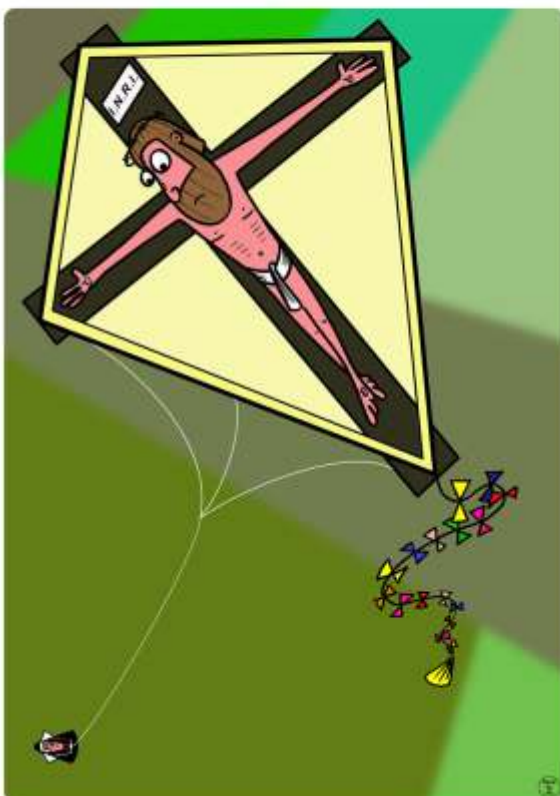
Tak příjemnou zábavu!

Karel Urban

Lubomír Kotrha (Slovensko)

Pavel Rychtařík

Reklama telefonické objednávky

Objednal jsem GPS [dží pí es]
přišel mi však Jeep IS! [džíp í es]

Když vám dnes někdo něco slíbí s ujištěním, že to půjde jako po másle, myslí tím, že to půjde snadno, nebo že to tak nehorázně zdraží?

Potkali se u Rychnova

Nepovažoval jsem za věc běžnou mít slečnu z Rychnova nad Kněžnou. Pomohlo, když řekla do ticha: K šlechtičnám se nečichá!

Zpěvák, herec a další, dostanou za zopakování svého díla tantiémy. Humorista dostane za zopakování vtipu radu, aby se neopakoval.

vše JIMI

Vlado Mach (Slovensko)

Po dlouhé nemoci zemřel jeden z nejnámějších klasiků českého kresleného humoru Vladimír Renčín. Ilustrátorovi a karikaturistovi bylo 75 let. Renčín je autorem tisícovek nezaměnitelných kreslených vtipů. V roce 2011 získal od prezidenta Václava Klause medaili Za zásluhy.

O úmrtí informovala Česká televize. Serveru iDNES.cz potvrdil smutnou zprávu jeho kolega, karikaturista Jiří Slíva. „Měl jsem ho moc rád. Byl to zvláštní, jemný člověk, žádný hospodský kumpán, utíkal raději do svého soukromí. Díky němu a Vladimíru Jiránkovi jsem ocenil jejich literární přínos české karikatury, když jsem sám přešel od vtipů bez slova k těm se slovy, protože jinak se naše doba vystihne jen těžko,“ zavzpomínal Slíva.

TAK JÁ TI MÁKO ŽENKU, MARIE. VÍŠ PROČ MŮJ MUŽI, ŽIVEME SE ŽENKOU? PROTOŽ ŽENKOU, MÁŠ VĚŘEĀ, MÁŠ HŘEĀ DEN ŽENKOU ŽIVEME ŽIVEME!

Vladimír Renčín se narodil 6. prosince 1941 v Pečkách na Kolínsku, většinu života však strávil v Hradci Králové. Vystudoval ekonomickou školu a chtěl být pišcím novinářem. Po vojně se zacvičoval v Novinách Jablonecka a v chomutovském Nástupu.

Již předtím, jako osmnáctiletý, se mohl pyšnit první otisknou kresbou, která mu vyšla v Zemědělských novinách. Ke kreslenému humoru se Renčín, který podle vlastních slov v dětství maloval a kreslil přišerně, dostával bezděčně přes literaturu.

PROČ NEDEĀM? BOŽE, MATKO, VY SE MĀTE JAK MĀCH DĀTE! NECHĀBĀ DĀTE ŽEĀ, ŽE MĀKĀ ČEKĀ NA INSPIRACI!

DIŽ HŮĀE SUĀĀM, MARIE, ŘIKĀLA JSI "LOVE" NEBO "VOLE"?

Ležel stále v knížkách, dělal si výpisky, které zpestřoval obrázky. Textu ubývalo, kreseb přibývalo.

„Nemám příslušné výtvarné vzdělání, a tak jsem se celý umělecký život, jestli to tak můžu říct, zabíral tím, že jsem se stále hledal, hledal jsem jak kreslit, jak namalovat postavu. A do dneška se hledám. Pravda, už jsem se za ta léta mohl najít, ale jak říkával Adolf Hoffmeister: Hledání předchází pád,“ uvedl před šesti lety pro iDNES.cz milovník jazzu a vášnivý rybář Renčín.

Vladimír Renčín nakreslil i oblíbený večerníček O zvířátkách pana Krbce:

Po úspěchu svých prvních kreseb se v roce 1965 stal profesionálním výtvarníkem. Jeho kresby se počítají na tisíce. Inspiraci pro ně čerpal ze života, naslouchal lidem kolem sebe, četl knížky, noviny, poslouchal televizi.

Renčín proslul dlouholetou spoluprací s časopisy Mladý svět a Dikobraz, novodobě s Lidovými novinami, MF DNES a Právnem. Pracoval i pro řadu zahraničních periodik, jeho ilustrace vycházely například v německých Die Zeit a GEO, v britském časopise New Scientist nebo americkém Time.

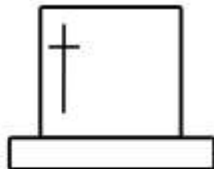
Renčínovy kresby vyšly ve zhruba třiceti knihách, na desítkách dalších knih se podílel jako ilustrátor. Mimo jiné je také spoluautorem divadelní hry Nejkrásnější válka a autorem příležitostné řady známek z roku 1995. Za sebou má víc než stovku samostatných výstav a je držitelem řady ocenění.

Zdroj: idnes.cz

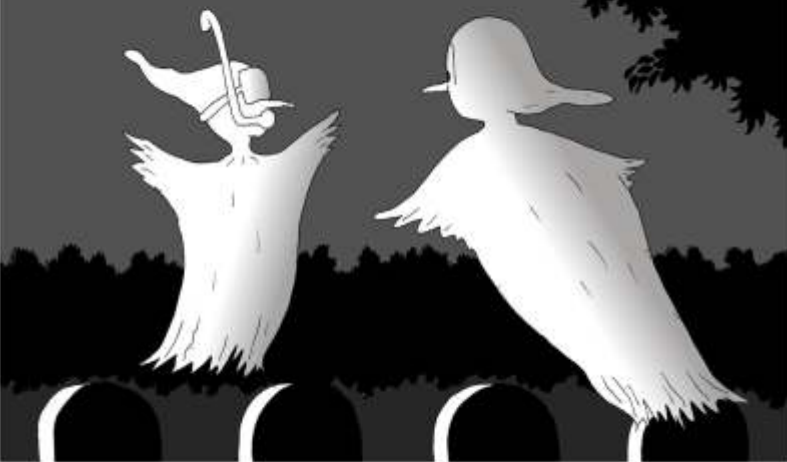

ZVLĀĀĀ, NĀDO MŮ MĀTE RNI KORUNU A ONO TĀK HĀZE.

DUŠIČKY

TAK SE TAK HEZKY DOTÁDÍM, DOTÁDÍM...
A NÁJEDNOU VIDÍM, ŽE SE TOPÍM, TOPÍM...

Bořivoj Švéda

**LOJZA ŘÍKAL, ŽE SEKNE S PODNIKÁNÍM
A BUDE SE UŽ JEN VÁLET...!**

Bilek-Vlasák

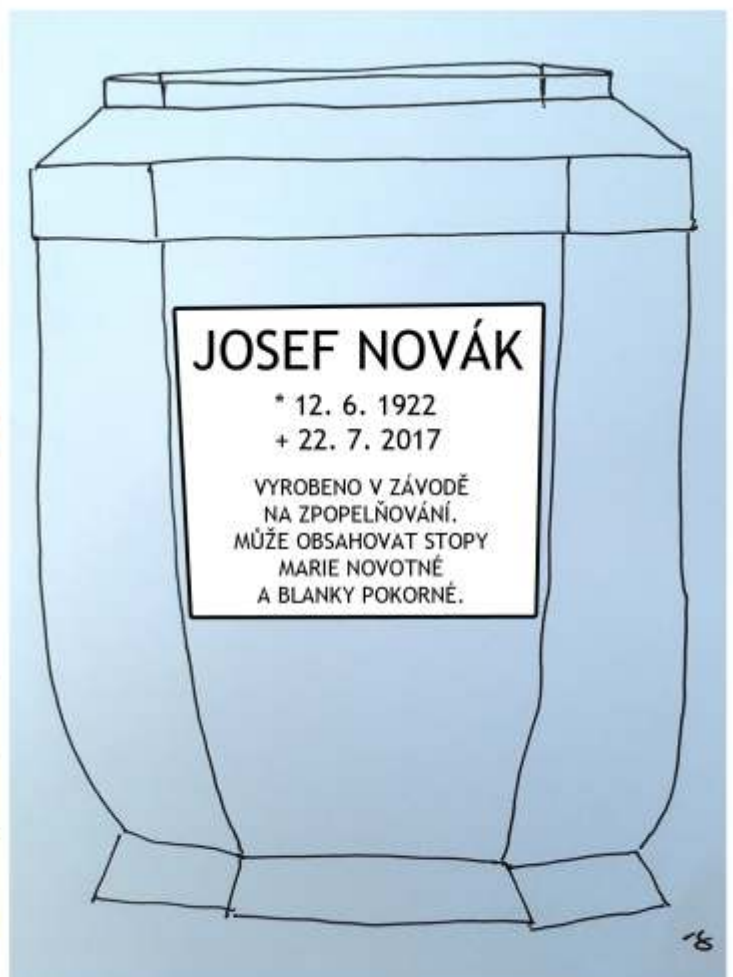

Ladislav Melcer

Je tu jak po vyměření...

Mirek Vostrý

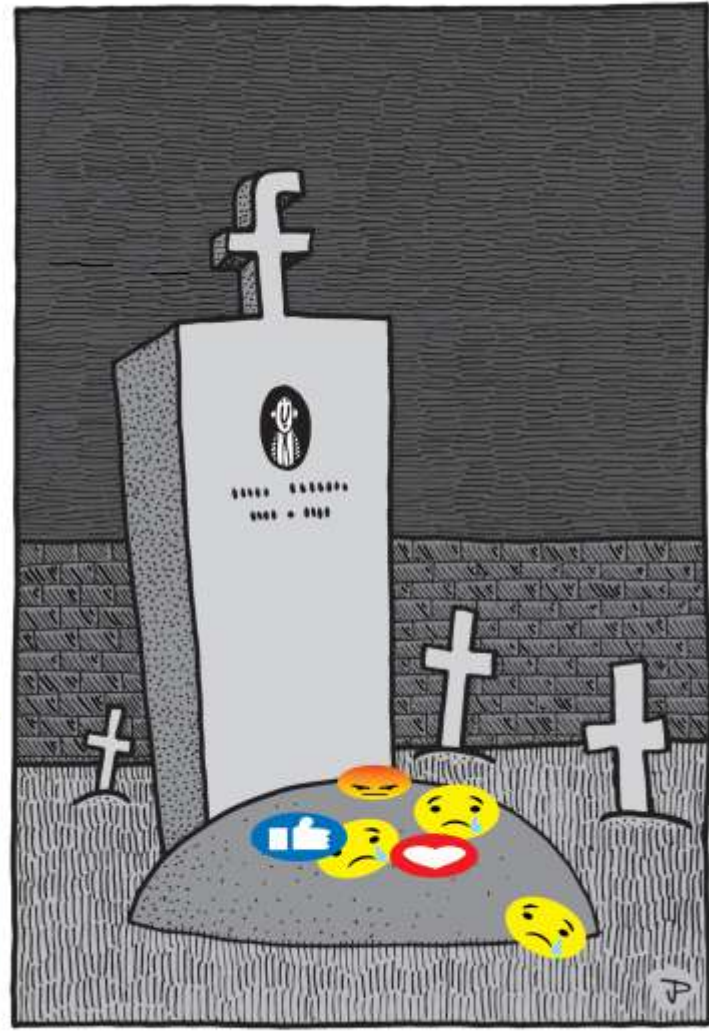

Václav Veverka

Můžu se vás zeptat? Jak vy jste sem toho svýho dostala?!

Bílek-Vlasak

Pepeemilio

LIŽ MI ZASE PROMLOUVÁ DO DUŠE.

Tomáš Pekárek

PATA

Pavel Rychtařík

podzimní fóry

PODZIM JE OBDOBÍ,

KDY VÍŠ, ŽE NĚKDE JE PSÍ LEJNO, JEN NEVÍŠ PŘESNĚ KDE....

Sidonius Jiro

Rýma je prevít

Mladík libá po francouzsku svoji milou a ptá se:
„Miláčku, ty máš žvýkačku?“
„Ne, rýmu.“

Oleg Goutsol (Ukrajina)

Kdo vytvořil podzim?

Podzim vytvořil Chuck Norris. Jednou kopl do stromu, až spadly všechny listy. Od té doby si to stromy pamatují a každý rok radši shazují všechny své listy raději samy.

Andrej Popov (Rusko)

Až se zima zeptá, co jsi dělal v létě...

Pavel Šmakal

Václav Novák

kreslíř a ilustrátor

Chvilka nepozornosti a do sanitky ho stěhovali hasiči. Svou chatu neopravuje, spíš udržuje v chátrání.

Pro začátek ti položím tu nejbližší otázku, kterou může kreslíř po čtyřicítce dostat - Jak jsi v sobě objevil, že umíš kreslit? Kdy vznikla myšlenka, že budeš kreslířem?

Ona vlastně nevznikla. Měl jsem štěstí na lidi, kteří mne k tomu dovedli.

Děda byl místní malíř. Maloval jen v zimě, když nebylo tolik práce. Vůně terpentýnu, plátna, rámy, štětce mě lákaly už jako malýho. Trochu mě učil. Jenže pak jsem povyrosl a zlákaly mě úplně jiné věci. Sem tam jsem něco načmáral, ale nemělo to směr, hlavu ani patu.

Po letech, jsem získal kumbál za výtahem, 1,3 x 2,6 metru čtverečních a zřídil v něm ateliér. Zní to legračně, ale byl to malej ráj. Bez topení. Vešlo se i rádio, lampa, hodiny a litografie Beneše a Masaryka. Stačilo zapálit si dýmku a vmžiku tam bylo nahuleno. Znectil jsem hory papíru i kartonu, ale pořádně to nikam nevedlo.

Pak jsem se náhodou seznámil s Jiřím Kováříkem, akademickým malířem, a nějak jsme si padli do noty. Měl ateliér vedle rozhlasu. Maloval toreadory, akty, ale taky obrazy svatých a vařil ukrutně hořkej čaj. Mluvili jsme o všem. Hlavně o změnách, co se po revoluci děly. Jednou jsem se přiznal, že se snažím kreslit, a že je to na nic. Připnul na stojan balící papír a podal mi uhel, abych nakreslil figuru. "No, hele," povídal. "Netrap se obrazama. Dělej karikaturu a satiru. V lince to máš a v hlavě taky. Satira bude potřeba. A lidská blbost, ta pokvete furt". A tam se to rozhodlo. Pak mi ještě řekl: "Možná jednou uděláš pár dobrých věcí. Hlavně se nesnaž bejt umělec." A toho se držím dodnes.

Tvůj humor je hlavně politická satira. Proč ses rozhodl zrovna pro toto téma?

Když uděláš vtipy o nevěře, opilcích, lupičích, manželství a o tchýních, moc jiných témat není. Státy a politici se chovají pragmaticky. Jinak by nepřežili. Jenže musí ty pragmatičnosti lidem vysvětlit. Nejlepší ochranou čehokoli, bojem proti něčemu, nezadržitelným vývojem, veřejným blahem, investicí do budoucnosti, spravedlností, rovností. Vlastně jim nejvíc zazlívám, že to dělají blbě. Potom stačí počkat, až si sami začnou protiředit. A to jsou pak žně. Bohužel, když vidím, čím skrz média masírujou masy, mám pocit, že slyším, jak se Goebbels v pekle chechtá.

Je těžké reagovat na politické přešlapy? Stiháš vůbec kreslit vše, co se na naší politické scéně děje?

Což o to. Stihnout by se to dalo. Ale bylo by jich tolik, že by to brzy omrzelo. Tak si vybírám jen velký lumpárny a politiky, který si i za pár roků bude někdo pamatovat. Ty si vzpomeneš, kdo byl ministrem něčeho před pěti lety? Já ne.

Stát povede nová vláda, a pokud jí sestaví vítěz voleb, cesta nebude veselá. Někdo bude malovat takovou tu hezkou legraci, aby život byl snesitelnější. A to je potřeba. Někdo přijde s ostrou satirou, a to je potřeba taky. Kudy se vydám já, teď nevím. Zatím jsem v povolebním šoku. Ale určitě nebudu tepat do těch, co házeli hlasy do urny. Ti za to nemůžou.

ŘEKLI JSME SI, ŽE NECHAT SI VŠECHNO LÍBIT, BY BYLO POD NAŠÍ DŮSTOJNOST. ALE PAK JSME ZJISTILI, ŽE ŽÁDNOU NEMÁME, A ŽE MÁME STRACH, ŽE BYCHOM NĚJAKOU MĚLI, PROTOŽE PAK BYCHOM SE MUSELI JÍT PRÁT, A TO MY NECHCEME.

Máš i jiné oblíbené téma pro kreslení vtípů?

Na všechno nazíráme skrze to, čemu říkám kulturní balast. Když si ho odmyslíme, můžeme se na sebe podívat třeba očima ufounů. Možná bychom se divili, jak je všechno jednodušší, nebo úplně jinak. Hrozně mě to baví. Udělal jsem si pár skic a myslím, že v nejbližší době vstoupím do období brouků.

Jaký humor se ti vlastně líbí? Je to spíš ten k zamyšlení, nebo ten tzv. lidový, kdy se lidi podívají na vtíp a začnou se smát?

Radši mám ty k zamyšlení. Ale protože všeho moc škodí, nepohrdnu ani obrázkem, kde někdo legračně padá na hubu. Kdykoli se objeví něco, co tu ještě nebylo, je to malej zázrak. Ty miluju nejvíc. Víím, že pýcha je hřích, a že bych to neměl říkat, ale ape-luji na všechny: Vždycky, když někdo nakreslí další variantu sto let starýho vtípu, někde umře koťátko.

Nedávno ses mi svěřil, že se chceš pokusit začít dělat vtípy beze slov. Jak ti to jde?

Nejde. Je to úplně jiná disciplína. Vtip s textem je jednoduchá zkratka. Máš nápad a co nenakreslíš, to dopíšeš. Obrázek beze slov je příběh. Chce to úplně jiný vidění, jiný pojetí a hlavně lepší ruku. Zatím jsem ve fázi hledání témat. Časem přejdu na hledání stylu a provedení, kterým bych to nepohřbil. Ve volných chvílích se dívám, jak se to dělá ve světě. A čím víc procházím internet, tím větší mám obavy, jestli to vůbec svedu někam přivést. Myslím, že nerozhoduje ani píle, ani vůle. Na tohle člověk prostě musí mít.

Vím, že jsi zabrousil i do světa ilustrací. Pověz nám o tom víc, prosím.

Dostal jsem nabídku ilustrovat knížku úspěšné zahraniční spisovatelky. Musel jsem trochu upravit černobílou kresbu a v několika případech se vrátit k akvarelu. Děda by měl radost. Nejtěžší bylo sjednotit si náhled na situační humor s autorkou a s paní redaktorkou z vydavatelství. Obecně vidí žena některé věci jinak, než muž. Musím říct, že obě měly nekonečnou trpělivost. Když jsem práci konečně odevzdal, vrátily mi tři kresby s oprávněnou námitkou, že Danuše, postavě z románu, je čtrnáct let, ale na obrázku vypadá jako dítě. Docela mě dostalo, že už jsem úplně zapomněl, že čtrnáctiletý slečny mají prsa. Ve čtvrtek, cestou od lékaře, jsem šel "zkratkou" kolem hudebky. Taky proto, abych se podíval, co se nosí. Dopadlo to líp, než jsem čekal. Nikdo nevolal policii. Když pomínu tohle faux pas, práce to byla krásná. Snad někdy dostanu ještě další.

Vím, že nerad mluvíš o svém soukromí, ale nedá mi to, abych se nezeptal. Nedávno ses ocitl v nemocnici, kde sis nějaký čas poležel. Co se stalo?

Chvilka nepozornosti a do sanitky mě stěhovali hasiči. Diagnóze úplně přesně nerozumím. Text propouštěcí zprávy jsem poslal Jirkovi Srnovi (pozn. redakce: kreslíř a ilustrátor, kterého znáte i z Tapíra), protože je MUDr. Odpověděl krátce: "No, teda nic moc." Tak uvidíme. Kdysi jsem si předsevzal deset věcí, který chci stihnout, než umřu. Po deseti dnech na kapačkách a opiátech jsem seznam přehodnotil. Kapitálního sumce už z vody nevyndám a sklep na uchování dobrot nevykopu. Ale zbytek dám. Zatím s berličkami. Definitivní ortel ještě nebyl vyřčen.

O umělcích se často říká, že jsou šikovný jen na to své řemeslo a že když mají doma něco opravit nebo vyrobit, tak jsou nepoužitelní. Ty máš chatu, kde je určitě práce víc než dost. Jak jsi na tom ty se svou šikovností? Ta chata je spíš lepší dřevěná bouda. V šedesátých letech ji svépomocí postavil doktor filozofie s magistrou z lékárny. Dobře tam není vůbec nic. Ale místo je nádherně opuštěný. Televizní signál žádné, na rádiu chytíš dvě stanice, to abych věděl, kdyby začala válka, a na varhanech v telefonu jedna čárka. Když je počasí. Na zásadní rekonstrukci nemám peníze, a tak ji spíš udržuju v chátrání. Když něco upadne, dokážu to opravit. Akorát komín jsem opravoval dvakrát, a zase je nakřivo. Umím vyrábět nábytek. V lesní boudě jsem udělal všechno a doma většinu. Když na něm nehledáš mouchy, je docela pěkný. Elektrina je pro mne problém. Nechápu ani plochou baterii. Auta a počítače ještě větší.

Ukázka ilustrace

Václav Novák 2016

Letos si vyhrál cenu Rohatý Dalí, což je cena webu Ten Kreslený Vtip. Je to ocenění autora za tvorbu k aktuálním politickým i nepolitickým tématům a globálním trendům. Jak teď, s odstupem času, toto ocenění vnímáš?

Rohatý Dalí se každoročně uděluje dvěma autorům. Jednak za celoživotní dílo a potom za kalendářní rok. Tehle stál za to. Migrační vlny, atentáty, sem tam válka, krize identity a směřování EU, u nás nástup struktur, o kterých jsme si mysleli, že se rozplynuly v čase. Možná jsem je pojmenoval nejlíp, možná nejotevřeněji. Humor by měl bejt laskavej. To my Češi umíme. Ale satira by se neměla schovávat v jinotajích. Měla by jít až na samou dřeň, řezat do živýho a měla by bolet. V tom už jsme opatrnější. Možná jsem tu cenu dostal jenom za ochotu do toho jít. Sám nevím. Za dokonalost kresby to určitě nebylo.

Co si myslíš o úrovni kresleného humoru v České republice v současné době?

Já si myslím, že je tu několik dobrých autorů, bohužel mladých málo, kteří žijou z toho, co jiní vytvořili před dvaceti lety a nenastává žádná změna. Nevidím žádný pokrok, žádný vývoj, což je mi líto.

Myslíš si, že kreslený humor v ČR je ohrožen?

Ohrožen určitě není, protože ho momentálně dělají autoři, kteří za to neberou žádné peníze. Nevím o nikom, kdo by se uživil v kresleném humoru, jestli ano, tak ať mi napíše a já se ho zeptám, jak se to dělá (*smích*). Kreslený humor momentálně nemá nosiče, nemá média, která by ho chtěla mít.

Takže, chápu to dobře, že fandíš nápadu založit Tapíra, vydávat ho internetově, sdílet ho po sociálních sítích apod.?

Určitě. A hlavně ať malují i lidi, kteří to ještě nikdy nedělali, protože z toho podhoubí se může najít autor, který bude platným členem rodiny karikaturistů. Je dobré, že v Tapírovi to jde. Že si ti začínající mohou vyzkoušet tu reakci publika, protože Tapír má přece jenom větší dosah. Ten nový autor, když si založí svůj vlastní facebookový profil, tak než nasbírá vůbec tolik lidí, kteří se na to přijdou podívat, tak už ho to přestane bavit.

Tak to je zajímavé, co říkáš. Když jsme Tapíra zakládali, tak jedním z našich cílů bylo dát šanci právě těm autorům, co začínají anebo nikde nedostali šanci, protože je kritizují za styl kresby apod. Dnes je Tapír za toto hodně kritizován tzv. odbornou veřejností. Dokonce jsme zaznamenali ultimáta, kde nám bylo řečeno, cituji: "...pokud budete publikovat autora XY, tak já se k vám nikdy nepřidám." Co ty na to, že dáváme příležitost autorům, kteří jsou odborníky vnímáni jako umělecky slabí?

Ať mi "odborná veřejnost" promíne, ale nikdo z těch, kdo u nás kreslí humor, není takovej gigant, že by měl viset v Louvre. Sebe nevyjímám. Jsme jen

kreslíři. Někteří výborní, někteří světoznámí, jiní víc nebo míň zruční. Spory vždycky byly a budou. Kritika směrem k Tapírovi není nic, kvůli čemu by se zbořil svět. Naštěstí nejde o to, kdo bude malovat oponu v Národním divadle. V tomhle případě dvakrát platí, že mladým patří budoucnost. Když se podívám na průměrný věk na obou stranách, myslím, že čas to srovná.

Odbornou veřejností jsi určitě měl na mysli Českou unii karikaturistů. Pár lidí z unie jsem osobně potkal. Někdo se shovívavě usmál, s někým jsem se příjemně opil, někdo dal pár dobrých rad a píšeme si, někdo se vyhnul, nebo odvrátil zrak. Je to o lidech. Chápu, že když si někdo myslí, že je Michelangelo, tak nechce, aby vedle něj visel třeba "ňákej" Novák. Jestli jsem XY já, nebo jestli se proti mě ohradí až příště, asi to přežiju. Na druhou stranu, možná máme co dohánět, a potom je dobrý to vědět. Mně kritika nevadí. Teda až druhý den.

A co se týká nových duší? Určitě netisknout všechno. Jde o úhel pohledu, do absurdna domyšlenou banální situaci, hledání zapomenutých významů a odvahy ke krutý pravdivosti. Tapír by to měl umět poznat a autorovi pomoci. Aby ho neodradilo, že jeho práci nikdo nechce, protože přitom, jak pracujou dnešní média, se mu to dojistá stane. Já jsem to štěstí měl. Tímto děkuji Plzeňskému deníku a tehdejšímu zástupci šéfredaktora, Pepovi Kejhovi. První obrázek, který mi v roce 1997 otisknul, byl fakt děsný.

Blíží se Vánoce a oslava nového roku. Jak ty toto období prožíváš?

V říjnu začínám hlubokým opovržením k výzdobě obchoďáků. Postupně se sklidním. Dřív jsem myslíval na věci, co určitě musím udělat. A že jich je. Teď už to dělám obráceně. Vybírám věci, na který se vykašlu. Zapálím svíčku těm, co už nejsou s námi a poprosím za ty, kdo se s tímhle světem ještě budou muset poprat. A taky zajdu do kostela, promluvit si s Pánem Bohem. Že nejsem nijak dobrej, a že se s tím asi nedá nic dělat. A že až přijde čas, tak se určitě nějak domluvíme. A že jsem rád, že je. Protože kdyby ne, neměli bychom žádnou naději.

Děkuji ti za rozhovor.

ŠTASTNÉ VÁNOCE A VESELÝ NOVÝ ROK

APHORISMS

Igor Braca Damnjanovic
/Serbia/

Veliki rat 1914

Miletta Miloradovic (Serbia)

Damir Novak (Croatia)

I cannot believe this!
I became an atheist.

I got serious.
I became a humorist.

I like listening to lies.
There is some truth to that.

Bright future is up ahead.
We are entering a tunnel.

My life
has a good sense of humor.

All big artists were deaf.
Excuse me, come again?

They killed him.
It was a political suicide.

She is my right hand.
Always handy.

I got another clock.
I m buying time.

I am not drunk,
you are twofaced!

Those were good news.
For those who cannot hear.

That was a beautiful day.
I don't remember anything.

I only use alcohol for medicinal purposes.
To calm my nerves.

I got a job at my uncle's internet firm.
For something like that, you need a strong connection.

She told me she loves me.
That's the proof that females speak before they think.

When they want a change in their lives,
woman changes her hair,
man changes his opinion.

I don't have a girlfriend.
But she does have me.

I succeeded in life.
I died.

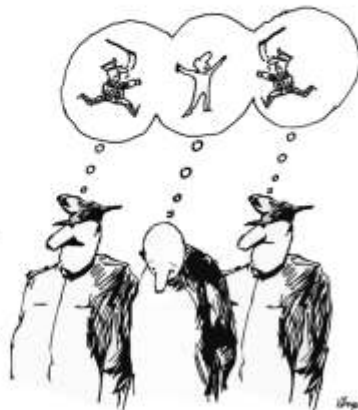
I have the best neighbors.
I live on at the graveyard.

Andrej Popov (Russia)

Goran Četičanin (Serbia)

Viktor Bogorad (Russia)

Danil Kuznetsov (Ukraine)

Kvešték Kešimir (Croatia)

MILOŠ ZEMAN

- „Pane Zemaně, vy jako známý prognostik mi snad odpovíte na otázku, proč má zadnice dvě puky.“
„Ale to víte, že odpovím. A rád. Dvě puky jsou dva rovnoprávné subjekty, které dobrovolně předaly ty nejdůležitější kompetence centru.“
- „Tati, náš prezident se jmenuje Zeman, že? To byl za feudalismu nižší šlechtic, že?“
„To máš pravdu, ale tento Zeman s velkým Z velmi rychle povýšil na barona Prášila.“

Olešky Kustovky (Ukrajina)

O RUSKU A SANKCÍCH:
SANKCE JSOU SAMOZŘEJMĚ BLBOST. RUSKO JE NÁŠ VELKÝ PŘÍTEL A OCHRÁNĚ!

KDO TVRDÍ NĚCO JINÉHO JE **BLÁZEN!** BLÁZEN, IDIOT, OBEČNÍ ŠAŠEK A NOVINÁŘSKÝ HNOJ...!

A TĚCH, CO SE MNOU BEZVÝHRADNĚ SOUHLASÍ, JE TU HODNĚ!
JO, MÁŠ TU HODNĚ KAMARÁDŮ...

...ALE UŽ JE VEČERKA, MILOŠI, ZHASÍNÁME

KREŠBA - ŠTĚPÁN NARČ

TEN POCIT, KDYŽ CHCEŠ ZABÍT JEDNOHO KAMERAMANA, ALE POTŘEBUJEŠ ČTYŘI CHLAPY, ABY TĚ DOTÁHLI NA HAJZL ...

Václav Novák

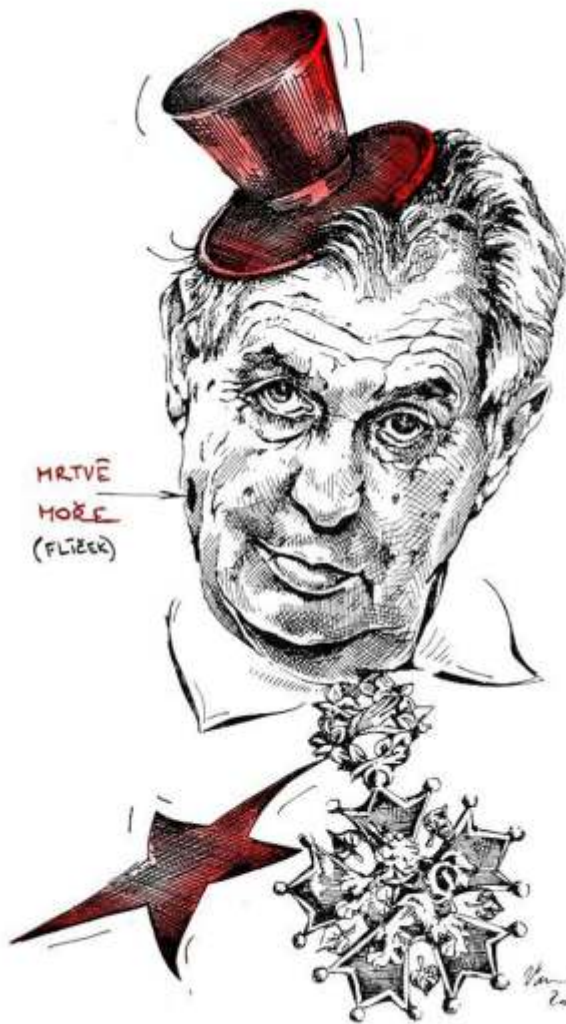
- „Pane Zemaně, vy jako známý prognostik mi snad odpovíte na otázku, proč má zadnice dvě puky.“
„Ale to víte, že odpovím. A rád. Dvě puky jsou dva rovnoprávné subjekty, které dobrovolně předaly ty nejdůležitější kompetence centru.“
- „Tati, náš prezident se jmenuje Zeman, že? To byl za feudalismu nižší šlechtic, že?“
„To máš pravdu, ale tento Zeman s velkým Z velmi rychle povýšil na barona Prášila.“
- Miloš Zeman navštívil jednu brněnský veletrh a zastavil se u stánku s plastovými okny. Se zájmem si poslechl komentář a pak suše konstatoval: „Plastová okna jsou možná dobrá, ale okna po Becherovce mám raději.“
- Miloš Zeman položí řečnickou otázku: „Jak dlouho ještě můžeme v Česku zvedat ceny?“
A ministr sociálních věcí mu hbitě odpoví: „To té doby, než nám lidé zvednou mandle!“
- Premiér hovoří s Milošem Zemanem o houboch. Ptá se ho: „Jak vlastně poznáte dobré houby od jedovatých?“
Miloš Zeman se zamyslí a moudře odpoví: „Houby se uvaří a dají se pozřít opozici. Když opozice ztichne, jsou to dobré houby...“
- - „Víte, proč prezident Zeman udělil milost Kájinkovi?“
- „Ne, to nevím.“
- „Protože potřeboval místo pro Peltu.“
- „Pane Zemaně, prý se Česká republika zase vrátí k názvu ČSR. Je to pravda?“
- „Ano, připravuje se to. Česká republika vzhledem ke své poloze ve středu Evropy je nejvhodnější ke skladování veškerého odpadu země EU všeho druhu - od jaderného odpadu, přes staré pneumatiky a zkažené potraviny, až po prohnité zkorumpované politiky. Proto bude výstižnější název ČSR - Česká skládková republika.“

Pavel Šmakal

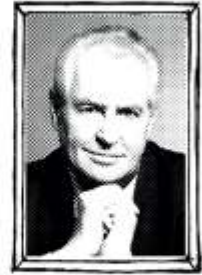

Myslím, že zde budete nejvíce prospěšný České republice, pane prezidentě...

Pavel Rychtařík

Miroslav Vomáčka

*Milý pane prezidente nebo Ovocáček,
zajímalo by mě, jestli může být dědeček členem pražské kavárny,
i když je z Náchoda, do kavárny nechodí a kávu vůbec nepije...*

* Pojem pražská kavárna se rozšiřuje po celém Česku.

Vladimír Balcar

Ukrajina by mohla od Moskvy požadovat kompenzace za Krym.
Třeba bezplatnou vojenskou obranu své integrity...

Letos proběhl 2. ročník Mezinárodního festivalu kresleného humoru. Přišlo nám přes 600 vtipů. Byla by škoda si je nepřipomenout. Téma č. 1 bylo: C a K Rakousko Uhersko.

Zbigniew Kolaczek (Polsko)

Zlatko Pavlovic (Bosna a Hercegovina)

Václav Novák 2017

Václav Novák

Václav Linek

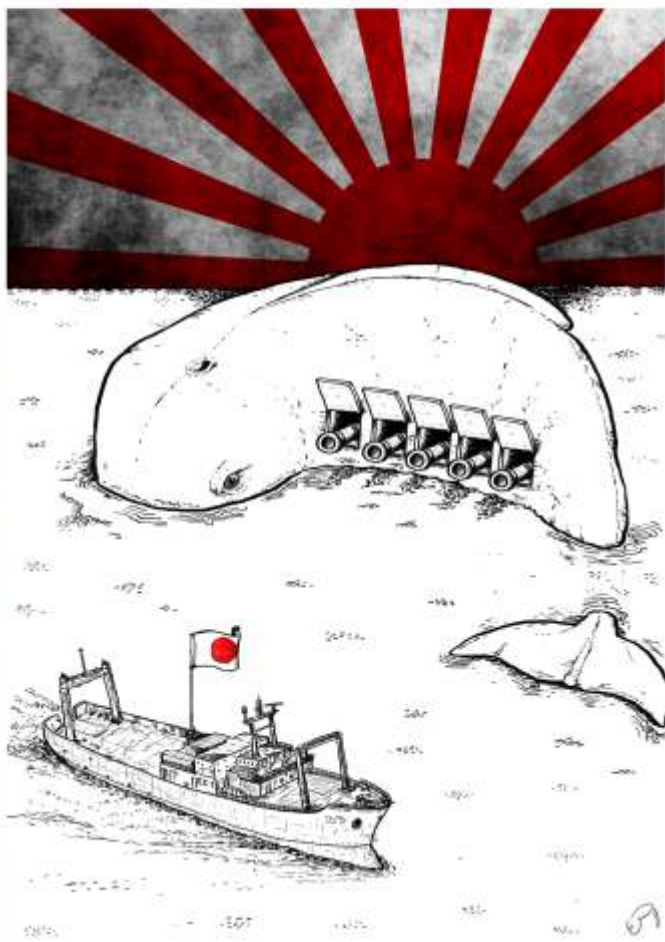

Radek Steska

Letos proběhl 2. ročník Mezinárodního festivalu kresleného humoru. Přišlo nám přes 600 vtipů. Byla by škoda si je nepřipomenout. Téma č. 2 bylo: Ochrana ohrožených zvířat

Camilo Triana (Kolumbie)

Edwin Perales Gonzáles (Peru)

Goran Čelićanin (Srbsko)

Vladimir Kazanevsky (Ukraina)

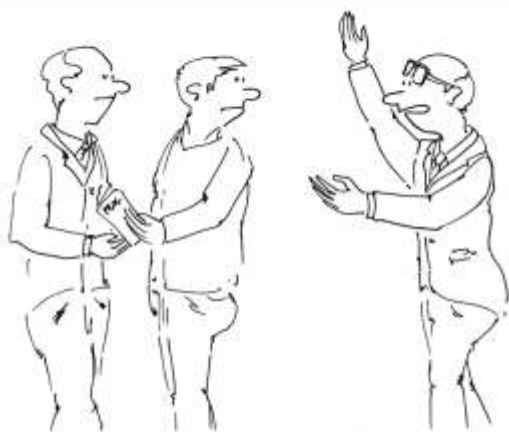

Oleg Gutsol (Ukraina)

VOLBY

oči

Václava VEVERKY

S tou předvolební aktivitou se musíme mírnit... zdálo se mě, že jsme s naprostou převahou vyhráli volby, vystoupili z opozice a měli naplňovat náš volební program...! Hrůza!

Posílá mě manžel, abych volila v zastoupení... jakmile se totiž podívá na volební lístky, udělá se mu zle od žaludku...

U nás je volební zákon natolik demokratický, že ať dají voliči hlasy komukoli, stejně nakonec sestavuje vládu, sněmovnu a senát kdokoliv jiný.

- „Jaký je rozdíl mezi Sněmovnou a WC?“
- „Nemám tušení.“
- „Velmi nepatrný. Zvuky jsou sice slyšet, ale obsah uniká...“

- „Který z prezidentských kandidátů se vám nejvíce líbí?“
- „Líbí, nelíbí... mě spíše děsí představa, že takhle vypadá elita národa. Ale na štěstí může být zvolen jen jeden.“

- „Konečně naši politici vyřešili sníženou kvalitu potravin dodávaných Česku.“
- „Tomu se dá těžko věřit. A jak?“
- „Zavedli daň z ubrané hodnoty.“

- „Co je demokracie a svoboda po česku?“
- „Podle mých zkušeností je to možnost výběru. Když stát padá volným pádem do propasti, tak si můžeš svobodně vybrat, kudy poletíš.“

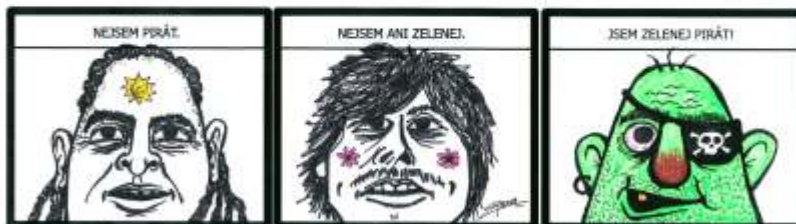
- Klučina se ptá tatínka: „Tati, a co bude po volbách do Sněmovny?“
- „Co by? Jako obvykle nastane výměna rekreatů...“

- „Proč byl vynalezen detektor lži a ne detektor pravdy?“
- „Nejspíše proto, že věda se zabývá jevy, které se ve společnosti množí rychleji.“

Dva bezdomovci se povalují pod mostem, popíjejí krabicové víno a filosofují: „Tak máme po volbách...“ vzdychne jeden. A druhý jeho myšlenku doplní: „Jo, máme 24 hodin po volbách a blahobyt stále nikde.“

„Čekají nás úpravy českého pravopisu,“ říká jeden češtinář druhému. „Slyšel jsem, prý se blahobyt bude psát měkkým „i“. Protože pro nás to bude cizí slovo.“

Pavel Šmakal

Cheap

LISTOPADOVÉ ZAMYŠLENÍ

Nyní v měsíci listopadu
Zase všude plno smradu
A národ začínají sráti
Prezidenští kandidáti

Sidontus Jíro

JAKO POLITOLOG VÁM JEŠTĚ NEDOKAŽU TAK KRÁTCE PO VOLBÁCH ŘÍCT, JAKÁ BUDE KOALICE. ALE JEDNO VÍM URČITĚ.

AGROFERTU BUDE LÍP.

Jiří Pírk

Miroslav Vomáčka

Vladimír Balcar

22.10.2017

7,27%

Už mám analýzu, co jsme udělali špatně...
Všechno!

* Výsledky voleb: Triumf ANO, fiasko ČSSD, slavi SPD i Piráti.

Vladimír Balcar

Informační turistické centrum Osek

a kreslíř, karikaturista a výtvarník

KAREL URBAN vás srdečně zvou

na výstavu kresleného humoru,

karikatur a ilustrací.

Výstava potrvá od 3. listopadu do 1. prosince 2017.
Vernisáž proběhne 3. listopadu od 17.00 hodin
v galerii ITC v areálu cisterciáckého kláštera Osek.

T
A
P
I
R

ZVE

Pavel Rychtařík
Kreslený humor

Vernisáž výstavy 9. listopadu 2017 v 18.00 hodin

9. 11. - 30. 11. 2017

Minigalerie, Československé armády 247, Odolena Voda

FotoVideo

Mezinárodní výstava kresleného humoru v knihovně "Nikola Zrinský" Čakovec, Chorvatsko

V pátek, 13. října, se uskutečnila vernisáž výstavy v městě Čakovec v Chorvatsku.

Chorvatský karikaturista Damir Novak uspořádal výstavu nazvanou 2 a 2. Vystavují dva chorvatští autoři, Damir Novak a Zdenko Puhin, a dva autoři z Česka, Mírek Vostrý a Pavel Rychtařík.

Zleva: Damir Novak, Mírek Vostrý, Zdenko Puhin a Pavel Rychtařík

Zdenko Puhin

Damir Novak

V 18.30 hod. byla výstava zahájena. Promluvila ředitelka knihovny, starosta města a následně i Damir Novak.

Na vernisáži kreslil karikatury přítomných skvělý chorvatský karikaturista Milan Lekić - LEX a nakreslil i naše autory:

Zdenko Puhin

Tato výstava má za smysl sdružovat autory z různých zemí. V příštím roce bude výstava uspořádána v České republice, takže i vy, naši čtenáři, se budete moci na výstavu podívat. O termínu výstavy a místě, kde se uskuteční, vás budeme informovat.

O Zlatý osteň bojovalo 58 karikaturistov z 21 krajín

Ukrajinec Oleksy Kustovskyy z Kyjeva dominoval v 19. ročníku medzinárodnej karikaturistickej súťaže Novomestský osteň.

NOVÉ MESTO NAD VÁHOM. 58 karikaturistov z troch kontinentov zaslalo do súťaže takmer dvesto karikatúr na tému Šťastný život.

Palma prerastajúca truhlicu plnú zlatých dukátov v rukách stroskotanca na opustenom ostrove z autorskej dielne Oleksy Kustovského najviac zaujala sedemčlennú porotu vedenú popredným karikaturistom Vladimirom Pavlíkom.

Strieborný osteň poputoval do rúk českého karikaturistu Jiřího Srnu z Jablonca nad Nisou. Bronzový osteň vďaka Miroslavovi Barvirčákovi skončil vo Svidníku.

Rozsiahlu výstavu si priaznivci kvalitného kresleného humoru môžu v mestskom kultúrnom stredisku prezrieť od jej otvorenia 15. septembra (září) až do 15. októbra (října).

Novomestský osteň nepretržite od roku 1982

Bozkávajúce sa opice, kontrabasistu opekajúceho si špekačku na sláku, starých manželov požičiavajúcich si zubnú protézu, myš v pasci snívajúcu o syre, ale aj mimozemšťanov na pláži, dôchodcov na „okruhu zdravia“ po hypermarketoch, vážna unikajúceho na šarkanovi či vtípy s protivojnovou i protiteroristickou pointou môžu priaznivci kresleného humoru obdivovať už po devätnásťkrát na novomestskej pôde.

„Novomestský osteň, bienále kresleného humoru, je v Novom Meste nad Váhom nepretržite organizovaný v dvojročných intervaloch už od roku 1982. Na posledných troch ročníkoch svoju tvorbu prezentujú už karikaturisti z celého sveta. Spolu so slovenskými a českými autormi ide o medzinárodnú komunitu skvelých autorov,“ uviedla členka poroty Ela Porubánová.

Novomestský osteň 2017 obohatili aj pútavé práce karikaturistov z Brazílie, Číny, Kanady, Argentíny, Portugalska, Egypta, Turecka, Uzbekistanu, Talianska, Macedónska, Bosny Hercegoviny, Srbska a mnohých ďalších krajín.

Predseda poroty Vladimír Pavlík (pozn. redakcie: rozhovor s týmto vynikajúcim slovenským autorom kresleného humoru nájdete v minulom Tapíri)

„Na výstave je prezentovaných 173 diel. Vybrali sme ich na základe kvality výtvarnej úrovne,“ pokračovala Porubánová.

Bez šťastia je všetko nanič

Aktuálna súťažná téma „Šťastný život“ priniesla autorom množstvo inšpirácií. „Často sa hovorí, že šťastie je všetko, čo potrebujeme k životu. Keď človek nemá lásku, zdravie a peniaze, tak je všetko akoby nanič. Sny o šťastí sú však nato, aby sa snívali. A karikaturisti o tom vedia naozaj veľa. Ich karikatúry preto prinášajú nielen veselý, ale aj kritický pohľad na život, ktorý žijeme,“ usmiala sa Ela Porubánová z Galérie M. A. Bazovského v Trenčíne.

Klamstvá, nevery, pokrytectvo, ľudské neduhy, ale aj vojnové či klimatické problémy dokázali zachytiť karikaturisti z celého sveta humornou a satirickou skratkou naozaj dokonale.

„Kvalita prác je naozaj vysoká. Prišli práce od celosvetovo uznávaných a špičkových karikaturistov. Spomeniem aspoň Ukrajinca Oleksy Kustovského, Kanadčana Olega Dergachova či Turka Musa Gümüsa. Kvalita festivalu opäť stúpila,“ potvrdil Novomešťan Vladimír Pavlík, predseda poroty.

Výborná úroveň Novomestského ostňa sa medzi autormi v zahraničí čoraz viac šíri. Preto do súťaže pribudlo opäť množstvo karikatúr od uznávaných tvorcov z mnohých, často i exotických, krajín.

Oleksy Kustovskyy (Ukrajina) - víťazný vtíp

Karikatúra na Slovensku postupne vymiera

Karikaturista na Slovensku je v súčasnosti tvor už takmer vyhynutý. „Je to, žiaľ, naozaj tak. Akonáhle zanikli časopisy, ktoré uverejňovali kreslený humor, začali tvoriť autori vlastne do „šuplika“. Chýba Roháč, Dikobraz, Štart, Elektrón či Smena na nedeľu. A to už nikoho nemotivuje, keď nemá kde publikovať. A preto aj na tomto 19. ročníku vystavuje iba veľmi málo Slovákov. Mnohí z kvalitných slovenských tvorcov nereagujú už ani na medzinárodné súťaže doma a v zahraničí. Stagnácia je veľká,“ upozornil Pavlík.

Na rozdiel od Slovenska, tvoria v Turecku i v Iráne kreslený humor do slova celé rodiny. „Žiaľ, s Turkami se vůbec nemůžeme zrovnávat. Tam vychádza množstvo časopisov s kresleným humorom. Majú úplne iné možnosti. Pre Ukrajincov sú zase zaujímavou motiváciou finančné odmeny za jednotlivé ceny na súťažiach,“ potvrdil Pavlík.

Miroslav Barvirčák zo Svidníka získal Bronzový osteň.

V 19. ročníku súťaže Novomestský osteň sme v plejáde autorov mali aj regionálne zastúpenie. Milan Juriš zo Starej Turej získal čestné uznanie a Peter Macúch z Nového Mesta nad Váhom zaujal sériou čiernobielych karikatúr na rôzne témy.

Kresleným humorom sa dalo v minulosti uživiť

Slovenské farby v medzinárodnej súťaži najlepšie hájil Miroslav Barvirčák zo Svidníka. „Karikatúre sa venujem štyridsať rokov. Maľujem aj obrazy. S menšími dvoj-trojročnými pauzami sa tvorbe venujem od študentských rokov,“ prezradil Barvirčák, rodák z Hradca Králové.

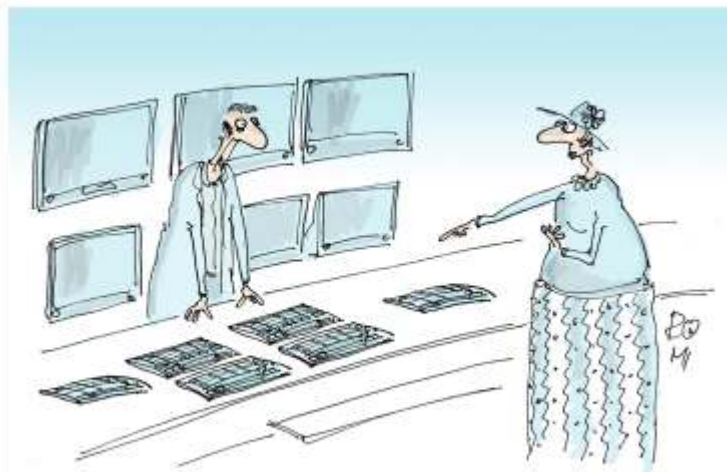
Krátko po revolúcii sa kresleným humorom dokázal uživiť, dnes už je tvorba kreslenej satiry pre neho iba koníčkom. Napriek tomu neustále zbiera ceny doma i v zahraničí. Za najlepšiu politickú karikatúru získal v roku 2016 Miroslav Barvirčák víťaznú cenu aj na súťaži v USA.

„Ja mám najradšej voľnú tému. Ale téma Šťastný život je veľmi široká, tak sa mi tvorilo ľahko. Ocenenú karikatúru manželov odovzdávajúcich si zubnú protézu som vytvoril pred dvoma rokmi,“ dodal Barvirčák.

Zdroj: MY náš Trenčín (mytrenčin.sme.sk)

Miroslav Barvirčák (Slovensko)

Nie madam... to nie je písmenková bonboniéra...
to je klavesnica do počítača!

Roman Sika (Slovensko)

Peter Sedlák (Slovensko)

Ivan Šimek (Slovensko)

Ta tvoje milostná předehra mi už vážně začíná lézt na nervy...!

Pavel Dvořáček

DOBŘE FANOJĚ, TAKT ZA PĚTISTOVKU, ALE MUSÍTE MÍT ZUMNÍ GUMY!

Sidonius Jiro

Roman Kelbich

To bylo pořád keců, že máme maslo na hlavě.
A teď čumíte, co?

Zdeněk Janča

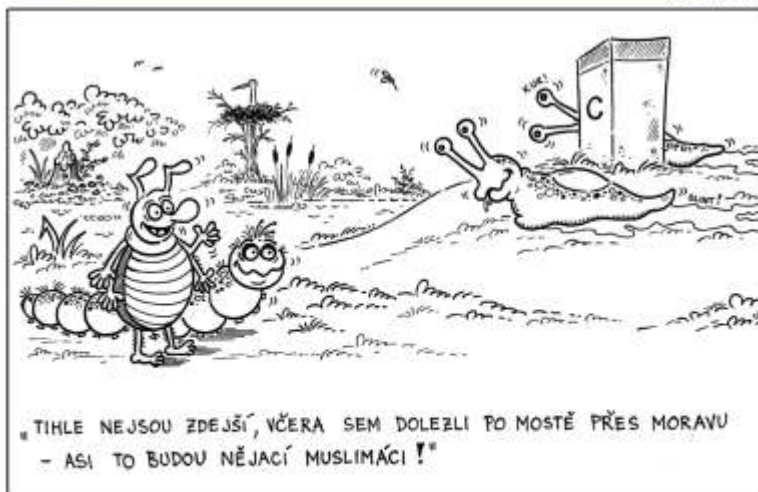
S

Jiří Srna

SMUTNÉ KONSTATOVÁNÍ

Listopad v šály ženy halí
Mužům působí psychickou újmu
Mizí to co celé léto znali
Čumět babám do výstřihu

Sidonius Jiro

TIHLE NEJSOU ZDEJŠÍ, VČERA SEM DOLEZLI PO MOSTĚ PŘES MORAVU
- ASI TO BUDOU NĚJACÍ MUSLIMÁCI!

Milan Kocmánek

Petr Slaba

Jiří Cermón

Cheap

„Vážení zaměstnanci naší zoologické zahrady, dovolte mi, abych vám představil nového spolupracovníka, který vyhrál konkurz na ošetřovatele zebor.“

Frýba/Ditrich/Tlapa

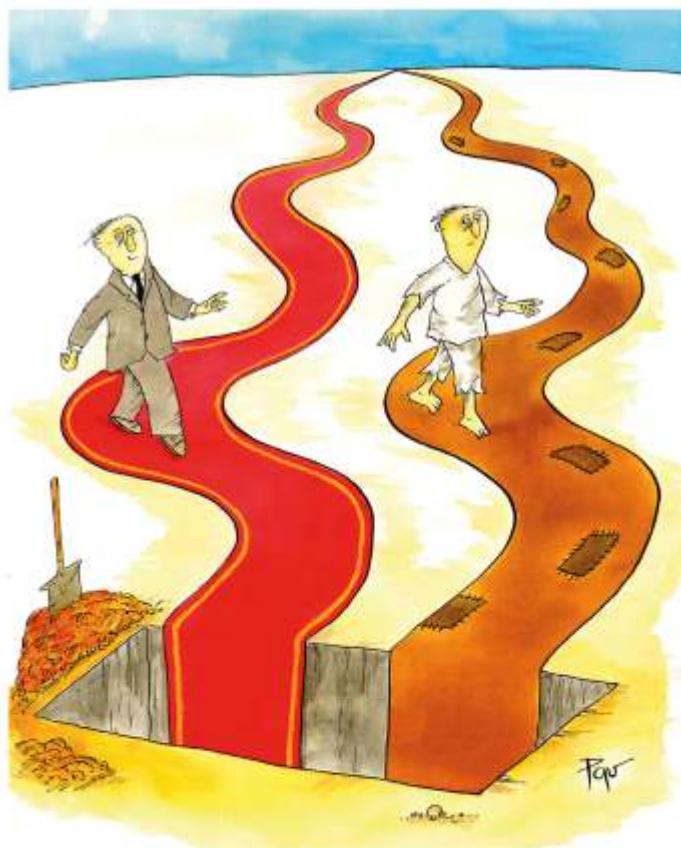
Jiří Havel (6.) Na slovíčko se slovy

- ANGÍNA: Já se vyspím s každým.
- DĚJINY: Nějaký vizážista se u nás vždycky uplatní.
- HOSPODA: Každý večer zde zasedá lidový parlament.
- JIZVA: Často bývám neviditelná.
- MAJÁČEK: U nás jsem mnohem žádanější než maják.
- OPONA: To je někdy utrpení, než spadnu.
- ŘVOUN: Nechápu, proč můj hlas nikdy daleko nadoletí.
- TALENT: Měl bych si dávat bacha na parazity.
- UČITEL: Nejhůř se mi bojuje s šikanou rodičů.

Připravil Michal Tlapa. Pokračování příště.

Není divné, že i když výsledky voleb zobrazíte v koláčovém grafu, je z toho zase kobliha?

Vladimír Pavlík (Slovensko)

Bořivoj Švéda

Moucha filozofuje: „Každý jsme jiný. To pro mě je důležité hlavně jídlo.“

Mol dodává: „Ano, jistě, já si potrpím na šaty.“

•••

Leží moucha na zádech a klepe nožičkami. Letí kolem druhá moucha a ptá se: „Aerobic?“

První: „Ne, biolit.“

Mouchy

Vladimír Dvořák

TAK JSEM BEZ PRÁCE, BOŽKA...
SRÁT NA LIDI PREJ UŽ BUDOU JEN POLITICI...

Aneer

Jedou dvě mouchy na kole a jedna se ptá té druhé:

„Hele, proč máš ty sluneční brýle?“

„Ále, aby mi nelítaly mouchy do očí.“

Tomáš Pekárek

Mira Šticha

Myšlenky ženy a muže

ŽENA:

Leží vedle mě, vůbec mne neobejme. Divá se do stropu.... Kdo ví, nad čím přemýšlí. Jsme spolu už dva roky. Příliš dlouho na to, aby byl nejvyšší čas vyměnit mě. Za mladší. Přece jen, za ty dva roky jsem dost přibrala. Zamračil se, to není dobré. Myšlenkami je někde úplně jinde. Ztrácím ho, už se mnou určitě nechce mít nic společného...

MUŽ:

Moucha na stropě. Jak to, sakra, dělá, že nespadne?

3 otázky pro kreslíře

Jiří Pírk, František Kratochvíl, Vladimír Pavlík

Co vy a pouštění draků?

Pírk - Pouštění draků mi vždy připomene dětství a krásné zážitky spojené s touto rodinnou zábavou. Je to pro mne taková podzimní vzpomínková nostalgie.

Kratochvíl - Jako kluk narozen na vesnici (Rybniště) jsem samozřejmě pouštěl draky vlastnoručně vyrobené. Bylo jich, jak by řekl Andrej Babiš alias Bureš, nůřeřekom. Dokonce jsme pomocí draků posílali různá psaníčka s různými přáními. Bylo to zadarmo a Československá pošta tak přišla o kšeft. V dospívání jsme také posílali psaníčka, ale ne drakům, ale mladým dívkám s nadějí, že u nějaké té dračice uspějeme. No, a tím to asi s dračími hrátkami skončilo.

Pavlík - Ateliér mám v blízkosti krčmy. Po závěrečné tam lietajú poriadne namazaní draci, a to nielen v novembri (listopadu).

Na co se v listopadu těšíte nejvíce?

Pírk - V listopadu se nejvíc těším na výstavu mého kamaráda, kolegy a výborného kreslíře Karla Urbana v Oseku.

Kratochvíl - V listopadu se těším na svátek 17. listopadu, kdy jsme se v roce 1989 vypořádali s komunisty "na věčné časy". Docela se to prokázalo i v parlamentních volbách, kdy dostali volební výprask!!!

Pavlík - V novembri (listopadu) sa najviac teším a verím, že zas príde leto. Nemám rád chladné veterné dni. Vtedy by som najradšej odletel ako drak do teplých krajín.

MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ...

František FRK Kratochvíl

Jakou barvu listů máte nejraději?

Pírk - Mám rád všechny barvy listů a barvy podzimu vykrleslují to nádherně měnící se barevné spektrum tohoto období.

Kratochvíl - Právě na podzim prožívám asi nejlepší část roku. Houbaření, babí léto a paleta barev a jejich odstínů bývá pro mne velkým inspiračním obdobím. Nemohu teda říci, kterou barvu listů mám nejraději. Líbí se mi všechny. No a také byla v listopadu Velká sametová revoluce, a díky ní jsme se zbavili totáče!!!

Pavlík - Najradšej mám čiernu farbu listov. To je vtedy, keď sa listie premení na humus a už nemusím naháňať po záhrade listie s hrablami.

PSYCHICKY TEĎ HODNĚ ODPOČÍVÁM.

MANŽELKA JE V LÁZNÍCH.

Jiří Pírk

Vladimír Pavlík (Slovensko)

2x uzeniny

Bořik Frýba

Pavel Rychtařík

Roman Gadas

2x opuštěný ostrov

Pepeemillo

TAPÍR

humoristicko-satirický webový plátek | měsíčník | Listopad 2017 | 3. ročník | 9. číslo | Vydává Klub kreslířů a humoristů, spolek
sidlo: Kollárova 1129, 363 01 Ostrov | IČO: 05176247 | e-mail: kkh-tapir@seznam.cz | www.kkh-tapir.cz
Redakce: Lena Pintnerová, Michal Tlapa a Mirek Vostrý | číslo účtu (FIO Banka): 2801090324/2010 | ISSN 2533-5049
Redakce neodpovídá za chyby v převzatých textech.